

Inhoudelijke voorbereiding 14.3

Schriftgedeelte

Leviticus 23:10-22, Deuteronomium 26:1-11

Thema

Een nieuwe oogst - Pinksterfeest

Exegese

Leviticus 23:10-22

In deze verzen lezen we hoe de nieuwe oogst aan de HEERE moet worden opgedragen. De eerste aren moeten naar de priester worden gebracht. Deze aren zijn de eerstelingen van de oogst. Zij vertegenwoordigen de hele oogst. Dit feest wordt daarom ook wel het 'feest van de eerstelingen' genoemd.

De priester zwaait met de aren heen en weer waardoor ze als het ware aan de HEERE worden geofferd. Bij deze eerste aren moet ook een eenjarig lam worden geofferd en een spijsoffer worden gebracht.

Totdat dit offer is gebracht mogen de Israëlieten zelf niet van de oogst eten. Zo wordt duidelijk dat de HEERE de Eerste is Die recht heeft op de oogst. Hij is immers Degene Die Israël het land en de oogst heeft gegeven.

Vijftig dagen na dit eerste offer moet een nieuw offer worden gebracht. Ook Deuteronomium 16:9 wijst op de vijftigste dag het begin van de oogst. Maar niet overal wordt op dezelfde dag met het oogsten begonnen. We merken daarom dat men in het Nieuwe Testament de vijftigste dag na het paasfeest aanhoudt. Omdat de tijd tussen de eerste schoof en het daadwerkelijke feest zeven weken duurt, noemt men dit feest doorgaans het 'wekenfeest'. In het Hebreeuws is dit 'sjavoeot'. Het Griekse woord voor 'vijftigste' is 'pentacoste'. Daar is ons woord 'pinksteren' van afgeleid. In het Nieuwe Testament wordt dit feest daarom ook 'pinksterfeest' genoemd (Handelingen 2:1).

Het offer op deze vijftigste dag is veel uitgebreider dan het offer dat bij die eerste aren wordt gebracht. In plaats van losse aren, worden er nu twee broden als beweegoffer gebracht. En het aantal geofferde dieren is veel groter. Op deze dag mag niet worden gewerkt. Men moet samenkomen om de HEERE te dienen.

Deuteronomium 26:1-11

Deze verzen geven meer richtlijnen voor het offeren van de eerstelingen aan de HEERE. Daarbij moeten de Israëlieten een gedeelte van hun eigen geschiedenis uitspreken. In die geschiedenis blijkt dat hun voorouders zwervende vreemdelingen waren, en dat het alleen aan de genade van de HEERE te danken is dat ze nu een groot volk met een eigen land zijn. Met dit stukje geschiedenis belijdt het volk dat hun oogst alleen aan de HEERE te danken is. Hij heeft hen uit de slavernij van Egypte gered en hen naar het land Kanaän geleid.

In het Nieuwe Testament en het Jodendom

In het latere Jodendom is het accent van het wekenfeest veranderd. De nadruk ligt niet meer op het feest van de oogst, maar op de gave van de wet op de Sinai. Men viert op het wekenfeest dat de HEERE door Mozes de wet aan Zijn volk heeft gegeven.

Ook in de kerk heeft het pinksterfeest een heel andere invulling gekregen. In Handelingen 2 lezen we dat juist op het wekenfeest/pinksterfeest de Heilige Geest wordt uitgestort.

Op de dag dat de Joden hun eerstelingen aan de HEERE offeren, komen mensen uit allerlei landen en volken tot bekering als eerstelingen van Gods grote 'oogst' uit alle landen en volken van de wereld (Handelingen 2:9-11).

Op de dag dat de Joden vieren dat de HEERE Zijn wet aan Zijn volk heeft gegeven, geeft Hij nu ook Zijn Geest om die wet in de harten van Zijn kinderen te schrijven (Jeremia 31:33).

Toch brengen ook wij de Heere de dank voor de oogst. De kerk doet dat in het bijzonder op dankdag, waar we als gemeente samen de Heere danken voor de oogst en voor al het werk dat we het afgelopen jaar hebben gedaan. Daarmee laten we zien dat we beseffen dat we alles -ook de oogst en het loon op ons werk- ten diepste van de Heere hebben gekregen.

Geloofsleer

HC zondag 45	Het gebed als voornaamste stuk der dankbaarheid
HC zondag 50	God is de enige oorsprong van alle goeds
NGB art. 13	Alles komt ons toe vanuit Gods voorzienigheid

Gebedspunten

- Gods trouwe zorg als een rode draad door ons leven: Hij kende ons al voor onze geboorte, Hij leidt ons tot nu toe. Ondanks onze zonde!
- Dank voor Zijn goedheid in dagelijkse dingen (voedsel, kleding, onderdak).
- Het werk (uitstorting) van Gods Geest in ons hart: of de Heilige Geest ons laat zien dat we verkeerd doen (ongehoorzaam aan God, niet luisteren naar Zijn stem, liever onze eigen dingen willen doen, zelf bepalen waar we zin in hebben, etc.)
- Verlangen in ons hart om een kind van God te mogen zijn, of Hij werkelijk de Eerste mag worden in ons leven.
- Zegen op het werk van dominees, zendelingen en evangelisten, vaak onder moeilijke omstandigheden; er zijn veel mensen die hunkeren naar Gods stem in hun leven (velden zijn wit om te oogsten).
- Bekering van heidenen (zoals de oogst wordt binnengehaald), uitbreiding van Gods Koninkrijk.

Psalm- en liedlijst

Psalm 65:9	De velden zijn bedekt met kudden
Psalm 67:3	De volken zullen, HEER', U loven
Psalm 72:9	De stedelingen zullen bloeien

Psalm 81:12	Opent uwe mond
Psalm 116:7	Wat zal ik met Gods gunsten overlaân
Psalm 116:10	Ik zal Uw naam met dankerkentenis
Psalm 118:12	Dit is de dag, de roem der dagen
UMK	Het oogstfeest gaat beginnen
UMK	Mensen zaaien, maaien
UMK	Trouwe God, zo goed zo groot
ZB	Dankt, dankt nu allen God
ZB	Dank u voor deze nieuwe morgen
ZB	Van U zijn alle dingen

Introductie op de vertelling

Neem een bruinkartonnen of houten bord mee, waarop je met dikke stift of met verf van te voren hebt gezet: "Nieuwe oogst!". Vraag de kinderen of ze een dergelijk bordje weleens hebben gezien. Met name in landbouwgebieden in Nederland staan dit soort bordjes vaak bij boerderijen langs de weg. De boeren brengen op die manier producten (vaak aardappels of appels) aan de man, die ze net hebben geoogst. Het gaat letterlijk om 'nieuwe oogst', het gaat om de allereerste opbrengst.

Leg de link naar de vertelling. Kom later in de Bijbelstudie op het bordje terug.